

Τὰ κατατόπια τὰ ἐγνώριζον, διότι ὁ ἀρχιληστής ἦτο κουμπάρος τῆς κυρίας Ζωγράφου, τὸν ὅποιον εἶχε κάμει κατὰ συμβουλήν τοῦ υἱοῦ τῆς κ. Πέρβελη, διὰ νὰ μὴ τὴν πειράξουν τέτοιοι παλάνθρωποι. Εἶνε δὲ Θρῶαιοι, Ἑλευσίνιοι, Λοιδωρικιώται, κύριε Λοιδωρίκη, καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ περίξ.

Ὁ δὸς δὲ ἡμῖν τὰς πληροφορίας ἐπιμένει ὅτι καὶ οἱ δύο ἀρχισυλληφθέντες ἦσαν Λοιδωρικιώται, ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ φίλου βουλευτοῦ κ. Λοιδωρίκη. Ὡστε τώρα τί πρέπει νὰ γίνη μεταξὺ δύο διαψεύσεων, ἀγνοοῦμεν. Νὰ πάμε νὰ ξύσωμεν τὴν ἐπιδερμίδα των;

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΡΧΩΝ

ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΟΥ

Ὁ ἀξιόλογος δικηγόρος τῆς Σύρου καὶ ἔξοχος μεταφραστὴς κωμωδιῶν τοῦ Μολιέρου κ. Ι. Γ. Φραγκιάς ἐγράψε ἐν τῇ «Ἀναγεννήσει» τῆς Σύρου σπουδαῖον ἄρθρον περὶ συγκρούσεως καθηκόντων καθ' ὅσον ἀφορᾷ σοβαρὰν περίπτωσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου.

«Ἡ σύγκρουσις αὕτη προσκλήθη, λέγει τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Φραγκιά, ἐκ τοῦ ζητήματος: τίς εἶνε ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐνεκεν ἀνικανότητος τοῦ πατρὸς πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἄρθ. 33 ἐδ. β' τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου. Μέχρις οὗ λυθῇ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ἐνταῦθα στρατολογικὸν συμβούλιον ἢ μᾶλλον ὁ παρ' αὐτῷ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς καὶ τὸ πρωτοδικεῖον ἀντιποιοῦνται τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην, ἐκ παραλλήλου ἐπιλαμβάνοντα τῆς ἐξετάσεως τῶν τοιούτων ὑποθέσεων. Φυσικὴ δὲ συνέπεια τῆς τοιαύτης ἀντιποιήσεως πηγάζει αὕτη, ὅτι τὰ στρατολογικὰ συμβούλια δικάζοντα ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτοῖς περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτήσεων ἀπορρίπτουσιν ὡς ἀπαράδεκτους καὶ ἀλυσιτελεῖς τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, τὰς βεβαιούσας τὴν τοῦ πατρὸς ἀνικανότητα. ἔντεθεν δὲ ὁ ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ αἰτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ, ἀγνοῶν τίς τῶν δύο τούτων ἀρχῶν ἐρμηνεύει ὀρθότερον τὸν νόμον, ἀναγκάζεται νὰ προσφύγῃ πρὸς ἀμφοτέρας. Καὶ εἶνε μὲν ἀσφαλεστέρα ἡ μέθοδος αὕτη δὲν εἶνε ὅμως καὶ ἡ ἥττον δαπανηρὰ χρημάτων καὶ χρόνου. Ἐὰν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι λόγῳ τῆς καθολικότητος αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν πολιτῶν καὶ εἶνε συχνοτάτης χρήσεως, θέλομεν κατανοῆσαι ὅπως οὐκ ἐκλεχθὲν διὰ τοὺς πτωχοὺς ἰδίως ἀποβαίνει ἡ σύγκρουσις αὕτη τῶν καθηκόντων τῆς δικαστικῆς πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διὰ τοῦτο ὀφείλον, νομίζομεν, οἱ κατὰ τόπους νομάρχαι νὰ προκαλέσωσι τὴν ὑπὸ Ἀρείου Πάγου ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, αἶροντες τὴν σύγκρουσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διότι ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησις τοιαύτης καταστάσεως οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐνιαίαν παράστασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποβαίνει ἐπιβλαβής, παριστῶσα αὐτὴν δεδιχασμένην καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἀσύμφωνον»

Διὰ μακρῶν δὲ ἐρμηνευσῶν τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἀποφαίνεται ὅτι ἀρμοδιὰ ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος

τοῦ πατρὸς δὲν εἶνε ὁ παρὰ τῷ στρατολογικῷ συμβουλίῳ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, ἀλλὰ μόνον τὸ πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΩΔΙΚΕΙῳ

Πέμπτη, 5 Μαΐου

Πλαστογραφία ἑκατονταδράχμων γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ὁ κατηγορούμενος, Ἰταλὸς ἐκ Κατάνης, τεσσαρακοντούτης περίπου, ἰσχνὸς, κάτωχρος, μὲ νευρικὰς κινήσεις καὶ μειδιάματα, μὲ ὄνομα ἥρως ὁπερέτας, Κατζέτος Δὲ Πασκουάλε. Κατὰ τὸ καταγορητήριον, ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενος κατεσκεύασε μετ' ἄλλων ἀγνώστων ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ἑκατοντῶδεκα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἀθεμίτον ὄφελος.

Συνήγορος θερμὸς τοῦ κατηγορουμένου εἶε ὁ κ. Ρῶκος Χοῦδᾶς, κατὰ τὴν πεποίθησιν τοῦ ὁποῖου ὁ κατηγορούμενος ὑπῆρξεν ἄλλων θύμα. Ἡ Τράπεζα παρίσταται διὰ δύο πολιτικῶς ἐναγόντων, τῶν κκ. Κωστῆ καὶ Βαλάσση.

Ἡ ὑπεράσπισις ἐνίσταται κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν πολιτικῶν ἐναγόντων, ἀλλ' ἡ ἐνστάσις ἀπορρίπτεται. Δευτέρᾳ ἐνστάσις προτείνεται εἰτα ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως περὶ τῆς ἀναρμοδιότητος τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων ἢ πράξις διεπράχθη ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ βλάβῃ μιᾶς περιουσίας, ἀπλούστατα ἡ Τράπεζα λοιπὸν δὲν εἶνε πρόσωπον, δὲν εἶνε πολίτης ἑλλήν, κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνωτέρω ἐνστάσις λαμβάνει τὴν τύχην τῆς πρώτης· τρίτῃ ἐνστάσις ἐπειτα ἀπορρίπτεται πάλιν, καὶ οὕτω μετὰ τρεῖς διασκέψεις τῶν δικαστῶν, ἐρωτῶντος τοῦ προέδρου, ἂν ὑπάρχῃ καὶ ἄλλη ἐνστάσις, ἀρχεται ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Ὁ πρῶτος καὶ κύριος μάρτυς τῆς κατηγορίας εἶνε ὁ Γερμαναῖος, λάκων βλοσυρὸς τὴν φυσιογνωμίαν, καὶ μετὰ τόλμης ἀφηγούμενος· τῇ παρατηρήσει τοῦ συνηγόρου δὲν τὸν ὀρκίζουν, διότι δὲν ἔχει ἀποκατασταθῇ ἀκόμη εἰς τὰ πολιτικά του δικαιώματα, καταδικασθεὶς ἄλλοτε ἐπὶ φόνῳ καὶ ἀπάτῃ.

Λοιπὸν ὁ Γερμαναῖος οὗτος ἐταξείδευσε πρὸ δύο ἐτῶν εἰς Νεάπολιν· ἐκεῖ ἐσχετίσθη μὲ τὸν κατηγορούμενον· ἐγίνε μίαν ἡμέραν λόγος περὶ κ.δθλῶν γραμματίων κυκλοφορούντων ἐν Ἰταλίᾳ· ὁ Γερμαναῖος ἔτυχε νὰ εἴπῃ ὅτι γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δυσκόλως παραποιοῦνται· ὁ κατηγορούμενος σείει τὴν κεφαλὴν γελῶν μετ' ὀλίγον τοῦ λέγει ὅτι ἔχει νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῇ ἐν μυστικόν. Ἡ ἐκμυστήρευσις ἐγένετο μετὰ δύο ἡμέρας· εἶνε εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἀνθρώπων ποῦ κατασκευάζουν τραπεζικὰ γραμμάτια ἑκατοντῶδεκα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἡ μηχανὴ τῶν τὰ φτιάχνει τέλεια.

Ὁ Γερμαναῖος ἀμέσως σκέπτεται πῶς νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τούτου, προσποιεῖται ὅτι συμμετέχει καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ θέλει νὰ ἀγοράσῃ, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ ἴδῃ ἐν ἀπὸ αὐτὰ μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς ὁ κατηγορούμενος τοῦ δίδει ἐν χαρτονόμισμα· καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ Γερμαναῖος φεύγει δι' Ἀθήνας. Μετὰ τινα καιρὸν ἔρχεται ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἰταλὸς κατηγορούμενος· ἐξακολουθοῦν